

Poslovni broj: 26 Pr-1000/09-48

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sutkinji tog suda Ivani Starčević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Vedran Šuškovića iz Velike Gorice, Slavka Kolara 29, OIB: 09607994120, zastupan po punomoćniku Krešimiru Vilajtoviću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatski ronilački savez iz Zagreba, Dalmatinska 12, OIB: 39363311560, zastupan po punomoćniku Goranu Božiću, odvjetniku iz Zagreba, radi nedopuštenosti otkaza, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 07. travnja 2015.g. u prisutnosti punomoćnika tužitelja odvjetnika Krešimira Vilajtovića i punomoćnika tuženika Josipa Tomasa, odvjetničkog vježbenika, dana 18. svibnja 2015.g.

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se da je nedopuštena Odluka o redovitom otkazu Ugovora o radu od 23.veljače 2007.g. sa izmjenama i dopunama 06.ožujka 2007.g., broj 161/09 od 01. travnja 2009.g. kao i Odluka broj 209/09 od 24.travnja 2009.g., kojom je odbijen zahtjev za zaštitu prava tužitelja kao neosnovan.

II/ Određuje se dan prestanka radnog odnosa tužitelja kod tuženika s danom 22.travnja 2010.g. te se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 32.339,85 kn neto, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja I-stupanjske presude pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

III/ Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 162.637,60 kn zajedno sa zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 13.112,61 kn od 06.siječnja 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 18.535,26 kn od 06.veljače 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 1.685,02 kn od 06.ožujka 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.728,56 kn od 06.svibnja 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.lipnja 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.srpnja 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.kolovoza 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.rujna 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.listopada 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.studenog 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.prosinca 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.siječnja 2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.veljače 2010.g. pa do isplate,

- na iznos od 10.779,65 kn od 06.ožujka 2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 10.779,65 kn od 06.travnja 2010.g. pa do isplate,

sve po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

IV/ Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju, po osnovi naknade za prijevoz na posao i s posla, iznos od 3.180,00 kn, zajedno sa zateznom kamatom tekućom:

- na iznos od 530,00 kn od 01.ožujka 2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 530,00 kn od 01.travnja 2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 530,00 kn od 01.svibnja 2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 530,00 kn od 01.lipnja 2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 530,00 kn od 01.siječnja 2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 530,00 kn od 01.travnja 2009.g. pa do isplate,

po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

V/ Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 5.000,00 kn, po osnovi troškova školarine, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 17.travnja 2009.g. pa do isplate, po kamatnoj stopi prema čl. 29.st. 2. ZOO-a, sve u roku od 8 dana.

VI/ Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 23.375,00 kn sa zateznom kamatom tekućom od dana 18. svibnja 2015.g. pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

VII/ Odbija se tužitelj s dijelom tužbenog zahtjeva na ime naknade štete u iznosu od 31.276,80 kn.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je kod tuženika zasnovao radni odnos 01. veljače 2007.g. uz probni rad od 6 mjeseci, pa je istekom istog primljen u stalni radni odnos kod tuženika na radnom mjestu tajnika saveza. Dana 01. travnja 2009.g. tuženik je donio odluku broj 161/09 od redovitom otkazu Ugovora o radu od 23.veljače 2007.g. sa izmjenama i dopunama 06. ožujka 2007.g.

Protiv navedene odluke tužitelj je u zakonskom roku 09.travnja 2009.g. podnio zahtjev za zaštitu prava koji je djelomično prihvaćan odlukom tuženika broj 209/09 u dijelu koji je odnosi na otkazni rok iz točke II. izreke. Prihvaćen je i zahtjev tužitelja za isplatu plaće od prosinca 2008.g. do 21. travnja 2009.g. za koju tužitelj ističe kako nije isplaćena, dok u preostalom dijelu zahtjev za zaštitu prava tužitelja odbijen kao neosnovan.

Tužitelj smatra da tuženik nije imao opravdanog razloga za donošenje Odluke o redovitom otkazu Ugovora o radu obzirom da je tužitelj savjesnim obavljanjem svoje dužnosti tajnika omogućio nesmetan i zakonit rad Hrvatskog ronilačkog saveza, nije blokirao provedbu odobrenih

projekata MMPI, već je izvršavanjem svojih obveza iz radnog odnosa i odluka Upravnog i Nadzornog odbora, kao i Skupštine HRS-a predstavljao i zastupao tuženika profesionalno sukladno statutu te pridonio rastu ugleda udruge. Tvrdi da u obavljanju svoje dužnosti tajnika nije počinio nikakve kaznene radnje, a kaznena djela na koje se sporna odluka poziva smatra da kao takva ne može utvrditi Skupština HRS-a već isključivo nadležan sud. Tužitelj smatra da tuženik prilikom donošenja odluke o redovitom otkazu ugovora o radu nije naveo niti jedan konkretan dokaz koji bi opravdao paušalne i neistinite tvrdnje o navodnom skrivljenom ponašanju tužitelja a sve iznijete razloge u tom pogledu smatra neosnovanim. Kao dokaz tvrdnji ističe i konstataciju iz pobijane odluke prema kojoj Skupština HRS-a utvrdila kako je tužitelj nanio veću materijalnu štetu HRS-u te da će HRS provesti postupak utvrđenja visine štete. Tužitelj smatra da je upravo ovo kontradiktorno suštini odluke o otkazu jer mu je radni odnos prestao iz razloga koji niti su utvrđeni niti su dokazani. Tužitelj smatra da se prilikom utvrđenja činjenice da li je nekom počinjena šteta treba znati razmjer odnosno visina štete.

Tužitelj smatra da je povrijeđena odredba čl. 117. Zakona o radu (Narodne novine broj 38/95., 54/95., 65/95., 102/98., 17/01., 82/01., 114/03., 123/03., 142/03. i 30/04. dalje: ZR) jer da tuženik nije pozvao da iznese svoju obranu niti ga je pismeno upozorio na obveze iz radnog odnosa.

Tužitelj nadalje tvrdi da je 26. rujna 2007.g. zaključio Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa tuženikom, zastupanim po predsjedniku Damiru Velemiru, koji je zaključen temeljem odluke upravno odbora HRS-a donesene na 114/27 sjednici održanoj 07. kolovoza 2007.g. u Splitu. Primjenjuje se od 01.kolovoza 2007.g., a potpisom istog prestale su važiti odredbe ugovora o radu od 23.veljače 2007.g., slijedom čega potonji ugovor nije mogao biti otkazan odlukom tuženika o redovitom otkazu ugovora o radu budući je već 26. rujna 2007.g. prestao važiti.

Tužitelj tvrdi da mu je onemogućen pristup radnom mjestu, zabranjen ulazak u prostorije HRS-a odlukom broj 103/08 od 18.ožujka 2008.g. a koja odluka tužitelju nije dostavljena.

Budući da tužitelj odluku tuženika smatra nezakonitom i nedopuštenom, traži da ga se vrati na njegovo radno mjesto za koji ima zaključen ugovor o radu te da mu se naknadi šteta u visini mjesečnog iznosa bruto plaće uvećane za 0,5% za svaku godinu radnog staža uz postotak za benificirani radni staž te da mu se nadoknade iznosi mjesečnih troškova prijevoza.

Nadalje, odlukom Upravno odbora HRS-a u kolovozu 2007.g. tužitelju su odobreni troškovi školovanja na Društvenom veleučilištu u Zagrebu, Odjelu za izobrazbu trenera, u trajanju od 2,5 godine (5 semestara) te je tuženik do sada platio troškove školarine za 4 semestra u iznosu od 20.000,00 kn, dok je ostao nepodmireni trošak školarine za 5. semestar u iznosu od 5.000,00 kn podmiren dana 16. travnja 2009.g.

Slijedom navedenog tužitelj je svojim podneskom specificirao tužbu i tužbeni zahtjev dana 04.lipnja 2014.g. na način kako je istaknuto u izreci ove presude.

Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava da je tužitelj ugovorom o radu od 23. veljače 2007.g. sa izmjenama i dopunama 06.ožujka 2007.g. zasnovano sa tuženikom radni odnos na neodređeno vrijeme, te je temeljem navedenog ugovora obavljao poslove tajnika HRS-a. Isto tako tuženik priznaje da je dana 01.travnja 2009.g. donesena odluka o redovitom otkazu ugovora o radu od 23.veljače 2007.g. sa izmjenama i dopunama 06.ožujka 2007.g., protiv koje odluke je podnesen zahtjev za zaštitu prava. Tuženik ne osporava da je svojom odlukom od 24.travnja 2009.g. djelomično prihvaćen zahtjev za zaštitu prava tužitelja, u dijelu u kojem se odnosi na otkazni rok te u dijelu koji se odnosi na isplatu plaće od prosinca 2008.g. do 21. travnja 2009.g. dok je u preostalom dijelu zahtjev za zaštitu prava tužitelja odbijen kao neosnovan.

Tuženik osporava tvrdnje tužitelja kako nije imao opravdani razlog za donošenje odluke o redovitom otkazu ugovora o radu, jer je tužitelj za vrijeme radnog odnosa na više načina kršio odredbe više propisa, zakona i slično. Naime, tužitelj se tijekom radnog odnosa ponašao i protupravno i protuzakonito, postoji osnovana sumnja da je počinio određena kaznena djela, obzirom da su protiv istog podignute četiri kaznene prijave, te je isti uhićen prilikom počinjenja kaznenog djela primanja mita. Na izvanrednoj skupštini tuženika 29.studenog 2008.g. utvrđene su povrede odveze iz radnog odnosa od strane tužitelja a koje su tuženiku detaljno obrazložene u odluci o redovitom otkazu ugovora o radu od 01.travnja 2009.g.

Tužitelj je tuženiku svojim ponašanjem nanio i stvarnu i materijalnu štetu, te slijedom navedenog upravni odbor tuženika na sjednici 29.studenog 2008.g. jednoglasno je donio odluku da se tužitelju ugovor o radu otkaže.

Vezano za tvrdnje tužitelja da je dana 26. rujna 2007.g. zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa tuženikom, kojega je tada zastupao predsjednik Damir Velemir, a koji je navodno sklopljen temeljem odluke Upravnog odbora HRS-a donesene na 114/27 sjednici održanoj 07. kolovoza 2007.g. u Splitu te koji ugovor se navodno primjenjuje od 01.kolovoza 2007.g., a kojim su prestale važiti odredbe ugovora o radu od 23.veljače 2007.g. tuženik ističe da u službenim evidencijama, arhivama, odnosno u cijelom HRS-u navedeni ugovor niti je evidentiran niti postoji. Od tužitelja je zatraženo da se dostavi navedeni ugovor na što se tužitelj ogлуšio. Postoji vjerojatnost da se radi o ugovoru koji je tužitelj sam sebi potpisao i ovjerio kao tajnik tuženika.

U cijelosti se protivi svim zahtjevima za isplatu odnosno naknadu štete koja je navodno počinjena tužitelju kao neosnovanu i nedokazanu tvrdnju te je predložio sudu u cijelosti odbiti tužitelja sa tužbom i tužbenim zahtjevom uz naknadu troškova postupka.

U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u ugovor o radu od 19.siječnja 2007.g. te izmjene i dopune od 06.ožujka 2007.g., odluku o redovitom otkazu ugovora o radu od 01.travnja 2009.g., zahtjev za zaštitu prava, odluku tuženika od 24.travnja 2009.g., Ugovor o radu od 26. rujna 2007.g., odluku od 18.ožujka 2008.g. o zabrani ulaska u prostorije HRS-a, uplatnica Kineziološkom fakultetu, zapisnik sa 1. sjednice Upravnog odbora HRS-a 29.studenog 2008.g., statut HRS-a zapisnik izvanredne izborne skupštine HRS-a od 29.studenog 2008.g., zapisnik sjednice Upravnog odbora broj 114/27, kaznenu prijavu od 07.studenog 2008.g. i optužni prijedlog, zapisnik o saslušanju svjedoka na Županijskom sudu u Zadru, uvid u bruto plaću, izvršio uvid u dopis odvjetničkog društva Svilar od 27.studenog 2007.g., dopis Gradskog ureda za opću upravu od 14. studenog 2011.g., zapisnik Upravnog odbora 117/30, odluku suda časti HRS-a te odluku o pravomoćnosti presude od 06.studenog 2013.g., uvid u presudu KO-3109/08, saslušao svjedoka Božidara Pajsa, saslušao tužitelja i Kamila Čuljka i proveo knjigovodstveno-financijsko vještačenje.

Cijeneći rezultate provedenog postupka temeljem odredbe čl. 8 Zakona o parničnom postupku utvrđeno je daje tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

Među strankama je nesporno da je tužitelj zasnovano radni odnos dana 01.veljače 2007.g. po isteku kojega je primljen u stalni radni odnos i to na radno mjesto tajnika saveza. Dana 05.travnja 2009.g. među strankama je nesporno da je donesena odluka broj 161/09 o redovitom otkazu ugovora o radu zaključenog 23.veljače 2007.g. s izmjenama i dopunama 06.ožujka 2007.g. Nesporno je da je u zakonskom roku podnesen zahtjev za zaštitu prava dana 09.travnja 2009.g. koji je tuženik svojom odlukom broj 209/09 od 24. travnja 2009.g. djelomično prihvatio zahtjev za zaštitu prava tužitelja i to u dijelu koji se odnosi na otkazni rok dok je u ostalom dijelu potvrđena prvobitna odluka.

Među strankama je sporno da li su razlozi redovitog otkaza ugovora o radu zakoniti i osnovani kao i osnov i visina naknade materijalne štete koja je zbog eventualne nezakonite odluke nastala tužitelju u vidu neisplaćene plaće, troškova prijevoza kao i školarine iz 2009.g.

Radi utvrđenja relevantnih činjenica sud je izvršio uvid u Statut tuženika donesen 12. travnja 2003.g.a vezano za položaj i ovlasti tajnika saveza.

Uvidom u čl. 58. st. 6. Statuta sud je utvrdio da od upravljačkih tijeka HRS-a (čl.47. st. 2.) tajnika saveza imenuje, bira i određuje upravni odbor. Upravni odbor radi i odlučuje na sjednicama (čl. 59. Statuta) a saziva ga predsjednik HRS-a diskreciono ili na zahtjev trećine članova upravnog odbora, nadzornog odbora HRS-a ili tajnika HRS-a. Odluke su pravovaljane ako su donesene natpolovičnom visinom ukupnog broja članova upravnog odbora. Međutim u čl. 60. naznačeno je da za svoj rad upravni odbor odgovara skupštini koja može opozvati člana upravnog odbora i to prije isteka vremena na koje je izabran. Prijedloge za opoziv može podnijeti predsjednik HRS-a, nadzorni odbor i najmanje 1/4 punopravnih članova skupštine. U čl. 76. do 80. opisana su pravila i odgovornosti tajnika HRS-a koji za svoj rad odgovara i upravnom odboru i skupštini HRS-a.

Donošenje Statuta autonomno je pravno tuženika i njime se uređuju svi odnosi unutar udruge. Stoga je i odluka o redovitom otkazu ugovora o radu tužitelju vezana za odredbe važećeg statuta.

Uvidom u odluku od 23. veljače 2007.g. sud je utvrdio da su se prilikom donošenja odluke članovi upravnog odbora i predsjednik HRS-a pozvali na odredbu čl. 113. Zakona o radu (redoviti otkaz ugovora o radu) koje propisuje slučajeve otkaza skrivljenim ponašanjem radnika.

Međutim, u odluci se nigdje ne spominje da se radi o tajniku saveza u okviru odredbi statuta. Naime, navodne povrede obveze iz radnog odnosa utvrđene su na izvanrednom skupštini HRS-a 29.studenog 2008.g. na način da je isti tijekom rada kršio svoje obveze iz radnog odnosa, postupao protupravno i protuzakonito, činio kaznena djela i to na način da je blokirao provedu odobrenih projekata MMPI, nanio veću materijalu štetu HRS-u, tražio proviziju za isplatu otpremnine bivšeg tajnika te da je četiri puta prijavljen i uhićen zbog kaznenih djela. Jedno od njih je primanje mita.

Jedino što je sukladno statutu i to spomenutoj odredbi čl. 58. st. 6. u odluci je utvrđeno kako je tužitelj na sjednici upravnog odbora 29.studenog 2008.g. dobio otkaz nakon što se utvrdilo da je kršio obveze iz radnog odnosa. Spisu ne prileži odluka kojom se isti sukladno odredbi čl. 58. razrješuje (odrešuje) dužnosti tajnika HRS-a.

Naime, ugovor o radu i odluka o razrješenju dužnosti dva su različita pravna akta. Pravovaljano bi bilo da nakon odluke upravljačkog tijela u vidu razrješenja dužnosti tajnika uslijedi odluka o redovitom otkazu ugovora o radu a koju donosi osoba ovlaštena zastupati tuženika. U ovom slučaju dolazi do preklapanja osobe tajnika HRS-a i tužitelja jer u čl. 77.st. 1. toč. 3. on bi bio osoba ovlaštena za potpisivanje odluke o otkazu. Zakonito je da u ovakvoj situaciji odluku potpiše predsjednik HRS-a.

U čl. 74. st. 1. toč. 3 regulirano je da je predsjednik HRS-a ovlašten potpisati odluku koju donosi upravni odbor, pa je sukladno tome utvrđeno da je potpisao i spornu odluku o redovitom

otkazu ugovora o radu ali je dvojbeno da li se radi o odluci upravnog odbora o razrješenju dužnosti tajnika tužitelja Vedrana Šuškovića ili se radi o otkazu ugovora o radu.

Isto tako za sud su dvojbeni utvrđenja upravnog odbora paušalno navedena u odluci da postoje nepravilnosti, jer je iz teksta odluke razvidno kako se radi samo o sumnji na počinjene nepravilnosti. Drugim riječima, u postupku utvrđenja odlučnih činjenica prema stavu ovog suda poslodavac ne može donositi odluke o pravima radnika utemeljene samo na sumnji, već je potrebno da sve ono što mu se stavlja na teret bude dokazano i to pred za to ovlaštenih tijelima. Tek tada se o određenim odlukama može raspravljati kao o zakonitim i pravno dopuštenim. U pravu je tužitelj kada se poziva na temeljno pravno načelo presumpcije nevinosti koje je kao takvo sastavni dio i radno-pravnih odnosa.

Vezano za ostale navode sud je saslušao svjedoke i stranke u ovom postupku.

Svjedok Vladimir Duplančić je iskazao da je obavljao funkciju člana nadzornog odbora tuženika u vrijeme kada je tužitelj dobio otkaz ugovora o radu a navedenu funkciju obavlja i sada a s time da je zaposlen u carinarnici Split. Poznaje tužitelja i zna da je primljen kod tuženika u 02. mjesecu 2007.g. te da je radio kao tajnik te zna da je postojao jedan problem što isti nije niti uskladio niti napravio sa skupštine u 10.mjesecu 2007.g. Zna da je tužitelj primljen uz probni rok te da je sklopio ugovor o radu u 02.mjesecu 2007.g., nakon toga zna da je sklopio još jedan aneks tome ugovoru, dok koliko on zna nije sklapao nikakav drugi ugovor o radu s tuženikom nakon spomenutog. Navodi kako nema saznanja da bi tužitelj u 09.mjesecu 2007g sklopio kakav ugovor s tuženikom, obzirom on nije bio prisutan ni skupštinama ni upravnim odborima, bio je prisutan kolega Paulin koji bi o tome mogao imati više saznanja. Navodi kako on nema konkretno saznanja i to neposrednih razlozima otkaza tužitelju, zna da je napravio neke stvari koje su bile štetne za tuženika, pročitao je u novinama da je isti primio mito dok na upit suca jesi li mu poznati konkretni razlozi otkaza tužitelju odnosno koji su to razlozi koji se navode u odluci navodi kako nema.

Navodi kako zna da je na skupštini tuženika u studenome 2008g. donesena odluka da se tužitelju da otkaz međutim on nije bio nazočan toj sjednici skupštine a isto tako niti sjednici upravnog odbora. Nema saznanja kakvu odluku i temeljem čega je donio upravni odbor tuženika na sjednici 29.11.2008.g. jer on istoj nije bio prisutan, bio je prisutan kolega Duško Paulin. Napominje kako se inače ugovori o radu s tuženikom sklapaju u više primjeraka i prema njegovim saznanjima isti bi trebali biti u savezu odnosno kod tuženika. U svezi ingerencija članova nadzornog odbora navodi kao se radi o volonterskom poslu koji nije plaćen i služi kao korektiv rada upravnog odbora i rada HRS. Upravni odbor ima 7 članova, a plaćeni djelatnici HRS su tajnik i dvije do tri djelatnice ovisno o poslu, dok je predsjednikov posao također volonterski.

Svjedok Duško Paulin je iskazao kako je od 2005.g. član nadzornog odbora tuženika s time da je od travnja 2010.g. predsjednik nadzornog odbora tuženika. Na toj skupštini 29.11.2008.g. koja je bila izvanredna skupština razgovaralo se o tome da tužitelj koji je bio tajnik tuženika a isti nije bio prisutan, što je kao djelatnik tuženika i sukladno statutu trebao biti, zatim se raspravljalo i o njegovom statutu obzirom se nešto prije te skupštine odnosno nekoliko dana ranije dobili jedno saznanja da je tužitelj priveden u policiju gdje je zadržan četiri dana zbog dogovora o primanju mita s još jednim zaposlenikom tuženika Zoranom Petkovićem i isplate s računa HRS toga iznosa a radilo se o 125.000,00 kuna, od kojih je on 25.000,00 kuna tražio za proviziju odnosno mito. Također se na toj skupštini raspravljalo i tome da su oni negdje 03. ili 04.10.2008.g. odnosno konkretno on, gospodin Čuljak i Galić zaprimili oko 36 punomoći udruga članica tuženika koje su tražile da se organizira izvanredna skupština, te tužitelj kao tajnik nije htio primiti takav njihov zahtjev, pa su oni sve te punomoći prosljedili središnjem uredu u Zagrebu kako bi znali da su započeli postupak sazivanja izvanredne skupštine, a što je bilo sukladno statutu tuženika. Na toj

skupštini iznijeli su to da nisu imali suradnju tužitelja kao tajnika a za poslove za koje je ista bila potrebna prema statutu. Napominjem kao postoji zapisnik s te izvanredne skupštine tuženika od 29.11. 2008.g. Napominje kako je temeljem prijedloga skupštine koji je donesen na navedenoj sjednici skupštine upravni odbor donio odluku da se tužitelju da otkaz ugovora o radu. On osobno nije bio sam nazočan sjednici upravnog odbora koja je održana nakon skupštine isti taj dan dakle 29.11.2008.g. Upravni odbor tuženika ima 7 članova a on je na sjednici upravnog odbora sudjelovao kao član nadzornog odbora bez prava glasa, a ostali članovi nadzornog odbora i to gospodin Duplančić nije bio prisutan jer nije mogao doći dok je Dario Dujić bio prisutan. Način na koji upravni odbor donosi odluke propisane statutom tuženika u konkretnom slučaju bili su ispunjeni uvjeti za donošenje odluke propisani statutom.

Tužitelj je 2007.g. u 02.mjesecu započeo raditi kod tuženika i on je bio u natječajnom povjerenstvu te je određeno pet kandidata koji ispunjavaju uvjete i predloženo upravnom odboru da između njih izabere tajnika. Zna da je tužitelj i prije otkaza bio upozoravan na određene povrede, on osobno upozoravao ga je i usmeno i pismeno. U svezi ugovora iz rujna 2007.g. sklopio s tuženikom novi ugovor o radu navodi kako on sve do 2009.g. kada mu je dostavljen faksom u svezi pokretanja ovog postupka nisam vidio pri čemu napominje kako svaki ugovor o radu koji se sklopi kod tuženika a i bilo koji drugi ugovor i posao moraju biti predloženi članovima upravnog odbora isto tako i članovima nadzornog odbora odnosno da ni predsjednik niti tajnik nemaju ovlasti sklapati ugovore a bez da oni dođu u materijale upravnog i nadzornog odbora. Ističe da osim skupštine koja je redovna i saziva se jednom godišnje od strane predsjednika HRS, još skupština koja se saziva redovno svake 4 godine, a osim toga postoji i izvanredna skupština koju inače po statutu saziva predsjednik HRS, dok je ova izvanredna skupština bila sazvana iz razloga što je bivšem predsjedniku, dopredsjedniku i nama članovima nadzornog odbora istekao mandat, te je tajnik tuženika u tom periodu ostao jedina ovlaštena osoba za sazivanje sjednice. Inače prema statutu tuženika udruge kojih je u to vrijeme bilo oko 60 do 70 puno pravnih članica također mogu organizirati skupštinu odnosno dati prijedlog za sazivanje ako se skupi natpolovična većina glasova, te je u konkretnom slučaju po prijedlogu udruga sazvana ta izvanredna skupština središnji ured je utvrdio da je ta skupština punopravna sukladno statutu. Navodi kako su imali broj kaznenog predmeta protiv tužitelja, također iz policijske postaje Zagrebačke sazna je da postoji kaznena prijava koja je vezana za primitak tužitelja na posao, odnosno saznanja su imali iz osobnog iskustva rada s tužiteljem odnosno uvida u spise HRS. Navodi kako nije bio nazočan na sastanku upravnog odbora u Splitu od 07.08.2007.g. ali mu je naknadno dostavljen zapisnik kao što mu je inače uvijek dostavljena dokumentacija nakon održanih sastanaka. Navodi kako nije imao saznanja a u čl. 17 ugovora o radu stoji da je predviđena otpremnina od 60 prosječnih plaća. Navodi kako mu je tijekom 2009.g. o tome da je tužitelj primio označene novčanice navodim rekla djelatnica Policijske uprave Zagrebačke.

Svjedok Božidar Fajs ističe da je kod tuženika s bio član nadzornog odbora, a potom u jednom mandatu predsjednik nadzornog odbora tuženika, bio je u nadzornom odboru i u vrijeme dok je tužitelj dobio otkaz. Ne zna ništa o razlozima za otkaz tužitelju ali čuo sam da je odbio otkaz ugovora o radu. On je napisao i potpisao izjavu od 05.03.2008.g. koja prileži spisu na listu 37, s time da navodi da se ta izjava odnosila na odnos njega i tužitelja s kojim je on imao dobar poslovni odnos, a u kakvom je odnosu bio s drugima to ne zna. Zna da je tužitelj bio tajnik saveza međutim ne znam kada je i koliko ugovora o radu isti sklopio s tuženikom. Nije mu poznato odnosno nisam bio na sjednicama niti upravnog odbora niti skupštine na kojima bi se raspravljalo o razlozima za otkaz tužitelju. Navodim kao je nešto načuo o protupravnom postupanju no ne može reći da je nešto konkretno o tome čuo, znam da je između njega i bivšeg tajnika čijeg se imena ne mogu sjetiti nije bilo nikakvih problema odnosno znam da su oni surađivali korektno. Misli da je on kod tuženika bio do 2008.g. odnosno do izborne skupštine kada su smijenjeni, izabrani su regularno drugi članovi nadzornog odbora. On nema nikakvih saznanja o tome da bi tužitelj bio uhićen prilikom kakvog primanja mita niti da bi protiv njega bile podignute kaznene prijave. Navodi kako nema saznanja da bi tužitelju bio zabranjen ulazak u prostorije tuženika a njemu osobno nije nikada bio zabranjen

ulazak u prostorije tuženika. Nemam saznanja da bi na nekoj sjednici skupštine bilo raspravljano o povredama koje i počinio tužitelj. Prema njegovim saznanjima i tužitelj i tajnik koji je bio prije njega a to je bio Zoran Petković radili su dobro prema njegovoj vlastitoj procjeni. Nema saznanja da bi tužitelj nanio kakvu materijalnu štetu tuženiku, odnosno ne zna koje tijelo bi bilo nadležno utvrđivati takvu štetu ukoliko bi ona nastala odnosno bila nanesena, načuo je nešto da je on nanio nekakvu štetu tuženiku vezano uz otpremninu ali nemam saznanja niti u kojem iznosu niti o čemu se točno radilo. Ne sjeća se da mu je predložen ugovor o radu koji je tužitelj sklopio s tuženikom no spominjalo se da se tužitelju pogodovalo kod toga ugovora i da je isti navodno bio nerealan, a sklopljen je s tadašnjim predsjednikom Damirom Velimir. Ističe kako je djelovanje HRS-a u vrijeme kada je tužitelj bio tajnik po njemu bilo zadovoljavajuće radili su u to vrijeme i tužitelj i ovaj drugi tajnik Petković. Ističe da je potpisao izjavu od 05.03.2008.g. Odluke upravnog odbora su bile valjane ako bih ih donijela sva tri člana odnosno predsjednik i dva člana i ako bi ih sva trojica potpisala. Napominje kako je izjava od 05.03.2008.g. njegovo osobno stajalište a ne stajalište nadzornog odbora kao tijela.

Uvidom u iskaze svjedoka sud je utvrdio da je na sjednici 29.studenog 2008.g. kada je donesena odluka o otkazu ugovora o radu tužitelj, protivno statutu izostao sam tužitelj. Nedvojbeno je među strankama da se tuženik pozvao na odredbu čl. 117. Zakona o radu Zakona o radu (Narodne novine broj 38/95., 54/95., 65/95., 102/98., 17/01., 82/01., 114/03., 123/03., 142/03. i 30/04. dalje: ZR) i uskratio tužitelju pravo da se očituje o povredama radne obveze koje mu se stavljaju na teret. U iskazima svjedoci tvrde da je tužitelj priveden radi saslušanja vezano za kazneno djelo primanja mita, međutim, kasnije se utvrdilo da je pravomoćnom odlukom u kaznenom predmetu broj KO-3109/08 tužitelj u cijelosti oslobođen krivnje za to kazneno djelo. Svjedoci nisu iskazivali vezano za razloge zbog kojih tužitelj nije pozvan na iznošenje obrane, već naprotiv, utvrdili su da je i njegov izostanak sa sjednice bio protivan statutu. Uzevši u obzir iskaze svjedoka kao nepristrane i vjerodostojne sud je utvrdio da tuženik u postupku otkazivanja ugovora o radu, ne samo da nije poštivao proceduru vezanu za razrješenje tajnika HRS-a, i kasnije donošenja odluke o redovitom otkazu, već je suprotno odredbama Statuta i Zakona o radu onemogućio tužitelja u iznošenju svoje obrane, a vezano za povredu radne obveze koja mu se stavlja na teret, za koju se kasnije utvrdilo pred nadležnim tijelima da je u cijelosti neosnovana.

U svom iskazu tužitelj je naveo da je njegov zadatak bio zastupati HRS. Za vrijeme dok je obnašao službu izmijenila su se 4 predsjednika HRS-a. Kada je predavao g. Kamilo Čuljak donesena je odluka o njegovom otkazu Ugovora o radu. U studenom 2008. sazvana je skupština, odnosno već 01.03.2008. sazvana je skupština kada mu je zabranjen ulaz u Savez, misli da kao tajnik nije odgovarao strukturi koja je došla na upravljačku funkciju. Smatra da ga jednostavno nisu htjeli u Savezu. Podnio je žalbu na odluku skupštine iz ožujka 2008. o toj žalbi se raspravljalo krajem 7. početkom 8. mjeseca, nakon čega je poništena ta skupština putem Središnjeg državnog ureda. Skupština se pozivala na okolnost da nije radio posao i da je blokirao provedbu projekata. Nakon toga se saziva nova skupština u 11. mjesecu 2008. kada se donosi odluka o njegovom otkazu, i cijela procedura traje do 01. travnja 2009. kada se donosi Odluka o otkazu Ugovora o radu. Kada je poništena skupština samoinicijativno se vratio na posao, jer je po zakonu jedini ovlašten predstavljati HRS. U tom razdoblju ističe mandat prošlim članovima Upravnog i Nadzornog odmora. Trebala se sazvati nova skupština da bi se izabrali novi članovi, na skupštini u 11. mjesecu su izabrani.

Zbog blokiranja provedbe projekata od strane poslodavca ukazano mu je da se na njega ne može računati kao lojalnog zaposlenika, radi se o projektima ronilačkog saveza na koje suglasnost daje Ministarstvo prometa i veza. Diplomirani je stručni specijalist trenerske struke, visoke trenerske škole, jedino plaćeno mjesto bilo mu je radno mjesto tajnika. U ronilačkom savezu je od 01.02.2007.g. Kada je došao u Savez bio je u minusu 250.000,00 kn, nakon toga je u plusu. Bio je odgovoran za financijsko i materijalno poslovanje Saveza. Problem je bio blokiranje projekata. On

nije imao ovlasti isplatiti projekte, to je morao Upravni odbor odobriti onda je on to morao potpisati ili supotpisati sa ministarstvom mora. Smatra da je članovima uprave bilo u interesu da se ti projekti realiziraju, ali nisu mogli odobriti te projekte jer nisu bili u mandatu. Ponavlja da nisu u mandatu od 4. mj. 2008.g. Prije toga je Upravni odbor bio nadležan za odobravanje projekata i bili su drugi članovi Upravnog odbora, ti članovi nisu odobravali projekte jer nisu došli na dnevni red obzirom da idu projekti početkom godine. U 2007. g. odobreni su neki projekti. Bivšim članovima upravnog odbora u 3. mj 2008. nije bio zabranjen ulaz samo njemu i bivšem tajniku. Zbog pravnih pretpostavki odluka skupštine o odobravanju projekata nije se mogla izvršiti. I nakon skupštine projekti koji su odobreni u 3. mj. opet nisu odobreni u 11. mjesecu.

Smatra da nikakvu materijalnu štetu nije nanio, nije tražio nikakvu proviziju za otpremninu bivšeg tajnika HRS-a. Nije uhićen prilikom mita niti sam za bilo što takvo optužen. 01. veljače 2007.g. potpisao je ugovor za tajnika saveza, nakon toga dolazi do izmjena i dopuna 06. ožujka 2007.g., nakon što je u prvom ugovoru imao probni rok od 6 mjeseci, u 8. mjesecu upravni odbor je zaključio da je zadovoljio na probnom roku i zaključuje novi ugovor. Nikada nije bio upozoravan na povrede radne obveze do događaja. Duško Paulin ga je upozoravao na povrede radne obveze. Sklapanje ugovora sa njim ocobrio je Lučo Lorencin, Kamilo Čuljak, Damir Velemir. Udruga je neprofitna i smatra da projekti iz 2008. nisu donijeli profit. Financijski su koristili ali ne za udrugu jer je udruga neprofitabilna. Imao je pravo neposrednog rada sa gotovinom i iznošenja novaca iz udruge. To je pravo imao temeljem Statuta Saveza.

Tužitelj je u svom iskazu u cijelosti potvrdio iskaze svjedoka te ukazao na neprekidan slijed nepravilnosti u HRS-u koje su eskalirale odlukom o otkazivanju njegovog ugovora o radu. Nedvojbeno je utvrđeno da je tužitelj izostavljen sa sjednice 29. studenog 2008.g. te da mu je onemogućeno iznošenje obrane. Naime, iz dokumentacije je razvidno kako mu je još od 01. ožujka 2008.g. zabranjen ulaz u Savez. Središnji državni ured u više navrata korigirao je nezakonitosti u radu saveza, ali sam tužitelj u svom iskazu ističe kao u studenom 2008.g. upravni odbor donosi odluku o otkazu i kako cijela procedura traje do 01. travnja 2009.g. kada se donosi odluka o otkazu.

U svom iskazu zakonski zastupnik tuženika je iskazao da Skupštine o kojima je iskazivao tužitelj su postojale. Od listopada 2007. godine je v.d. predsjednika HRS-a. O g. Šuškoviću može reći da su raspisali natječaj za primitak tajnika 2007.g. i tražili su osobu koja je mlada, iskusna o kojoj imaju pozitivne dojmove čemu je udovoljavao tužitelj jer je i prije radio za Savez. Sam je bio u proceduri odabira tajnika. Jedan od uvjeta za tajnika je bila VSS i tužitelj je dostavio diplomu više ekonomske iz Bihaća. Karakteristično je da u Savezu su svi osim tajnika volonteri, njegov je posao plaćen. Kandidati su intervjuirani pa tako i tužitelj, i to prema nalogu Upravnog odbora i Skupštine. Prema opisu poslova tajnika predviđa se da provodi naloge upravnog odbora i skupštine ali nije nalogodavac. U to vrijeme tajnik je bio ovlašten zastupati uz predsjednika Saveza, što je kasnije ukinuto. Jedan od kandidata za tajnika bio je i bivši predsjednik Neven Lukas. Upravni odbor smatrao je da se radi o sukobu interesa, i od njega se tražilo da podnese ostavku na mjesto predsjednika.

Odluka o novom tajniku donijeta je većinom glasova, ali tek nakon 4 ili 5 kruga i izabran je tužitelj. Predsjednik od svibnja 2007. do listopada 2007. bio je Damir Velemir. Tužitelj je dobio ugovor o radu krajem siječnja 2007.g. Tek kasnije upravni odbor saznano je da njegova diploma za VSS ne postoji. Iz određenih razloga u listopadu 2007.g. na traženje nadzornog odbora skupština jednoglasno smjenjuje Damira Velemira i Lucija Lorencira potpredsjednika. Nadzorni odbor uočio je nepravilnosti u radu. Izabran je vršitelj dužnosti i on je preuzeo tu funkciju, da ju obnaša do kraja mandata prethodnog predsjednika i to do veljače 2008.g. Prvo je htio sazvati izbornu skupštinu, jer je za to imao ovlasti. Dan poslije smjene Damira Velemira sastao se sa tužiteljem kako bi mu dao nalog da sazove novu skupštinu. On se suprotstavio mojim nalogima i potvrdio je svoje zaključke koje je imao o tužitelju već iz 2. mj 2007. Tužitelj je provodio svoju samovolju, na sazvane sjednice Upravnog odbora dolazio je bez materijala i ponašao se kao da je sam predsjednik. Održavala se

sastanak upravnog odbora bez kvoruma i tada je inzistirao da se 01.ožujka 2008.g. sazove skupština, nalaže tužitelju da pripremi dokumentaciju, sve dopise i obavijesti sve članove. Tužitelj samoinicijativno saziva sjednicu za kraj ožujka. Dan prije isteka roka za sazivanje skupštine 01.ožujka 2008.g., a to je bilo tri tjedna prije 01.ožujka 2008.g., kada je zaključio da nema sjednice 01.ožujka 2008.g. već da se tužitelj priprema za sjednicu krajem ožujka. Kao vd predsjednika nalaže stručnim službama da pošalju dopise za redovnu sjednicu 01.03.

Uz pomoć tužitelja g. Velemir saziva sjednicu Upravnog odbora i poziva se na okolnost da je Ured opće uprave grada Zagreba, opozvao upis promjena vezano za smjenu bivšeg predsjednika i saziva sastanak koji se održao sedam dana prije skupštine 01.ožujka 2008.g. Na taj sastanak dolaze 2 člana upravnog odbora. Na tom sastanku očito je zaključeno da g. Velemir nije smijenjen. Dana 01.ožujka 2008.g. skupština se održava u jednom hotelu, ona koju je on sazvao a kojoj tužitelj nije prisustvovao. Dolazi direktor hotela i tvrdi da ga je tužitelj zvao i naveo da odgađa skupštinu i da otkazuje cijeli aranžman. Na toj skupštini odabrana su nova tijela za novi mandat, naloženo je da se krene u postupak otkazivanja ugovora u radu tužitelju. Napominje da se dan prije skupštine, radi pripreme materijala, htio ući u prostorije Saveza, ali ga je onemogućila zaštitarska tvrtka Bilić - Erić. Pretpostavlja da je to bio nalog tužitelja, jer je prostorije Saveza osiguravalo društvo AKD. Skupština 01.ožujka 2008.g. provedena je bez tajnika i nakon nje zvali su ga na razgovor, negdje oko 13-15.03. došlo je rješenje Ureda opće uprave da je Odluka skupštine od 01.03. valjana, ulaze u prostore Saveza, obavještavaju zaštitara da smo nova uprava i tada je Šuškoviću onemogućen ulazak u Savez. Tužitelj sam saziva drugu skupštinu, traži njen upis kod Ureda opće uprave i ulaže žalbu na rješenje od sredine ožujka Gradskog ureda za opću upravu. Žalba je uručena Središnjem uredu za opću upravu koja 23.srpnja.2008.g. poništava sve odluke skupštine od 01.ožujka 2008.g.

Kako je Ured opće uprave poništio rješenje poništene su i sve odluke uprave od 01.ožujka 2008.g. pa tako i prvi otkaz tužitelju od 01.srpnja 2008.g.- Sada dolaze u jedan pravni vakuum da Savez nema upravno tijelo i potrebno je sazvati novu izbornu skupštinu. To se može tako da ju sazove tajnik ili članice (30% njih). Tužitelj to nije napravio do rujna 2008. U rujnu su sakupljeni 40-50% svih članica i podnesen je zahtjev za izvanrednu skupštinu. Početkom 10. mjeseca te zahtjeve donosi Paulin Galić i on, tužitelj ih ne želi zaprimiti kao tajnik u prostorijama i protokolarno mu šaljem putem pošte te emailom. Saziva se inicijalni odbor te 04. i 05. studenog poslani su pozivi za skupštinu 29 studenog.2008.g. kojoj tužitelj ne prisustvuje. Oni su iz novina saznali da je tajnik uhapšen zbog primopredaje novca između njega i bivšeg tajnika, 4 dana je bio u istrazi. Na novoj skupštini u 11. mjesecu opet su donijete odluke i 23.12.2008. Ured opće uprave donio je rješenje o upisu promjena. Opet Upravni odbor donosi odluku o otkazu tužitelju koja je potvrđena na sjednici Upravnog odbora. Kada je tužitelj saznao za rješenje Ureda opće uprave odlazi na bolovanje. Tvrdi da je pao u prostorijama Saveza, traži naknadu zbog povrede na radu. Tražili smo da se provjeri bolovanje tužitelja i kada je to učinjeno, bolovanje je 7 dana nakon toga zaključeno. Tužitelj se vraća na posao i tada mu se 01.travnja 2009.g. donosi Odluka o redovnom otkazu ugovora o radu zbog nelojalnosti koja je razvidna iz svega navedenog. Relevantno je da je dok je tužitelj sam upravljao Savezom i to u vrijeme kada nema uprave, nastaje manjak od 400-500 tisuća kuna i od 25.srpnja do 29. studenog 2008.g. nastaje manjak oko 550 tisuća kuna. Sveukupno je napravio minus oko 950 tisuća kuna. Tajnik raspolaže materijalnim sredstvima uz prethodnu odluku upravnog odbora. Nadzorni odbor je na skupštini 29.studenog 2008.g. iznosio razloge otkaza ugovora o radu tužitelju. Skupštini je dovoljno čuti da je tajnik uhapšen prilikom primopredaje novca početkom studenog 2008., nesurađivanje i oglašivanje na odluke upravnog odbora te njegovo samovoljno ponašanje. Nije htio predati ni pečate ni ključeve od Saveza. Projekti sežu iz 2007. prošli su proceduru, trebalo ih je samo realizirati a tužitelj je to stopirao govoreći da nema ovlasti zbog toga je Savez pretrpio štetu. Ti su projekti provedeni tek kad je izdano novo rješenje. Materijalna šteta sastoji se od isplate putnih naloga, oni su se isplaćivali kao karte za prijevoz i dnevnice, a tajnik je obračunavao kilometražu. G. Petkoviću isplatio je otpremninu za koju mu upravni odbor nije dao odobrenje. Mislim da postoji zahtjev za naknadu štete. Jedna

anonimna kaznena prijava je bila za projekte iz prethodne godine, jedna je bila člana upravnog odbora, jedna za nepravomoćnu presudu.

Vezano za iskaze zz tuženika sud je nedvojbeno utvrdio da suprotno odredbama statuta prema kojima tajnik saveza priprema materijalne za sjednice skupštine, izrađuje zapisnike i izvješća i isprave nakon održanih sjednica, čl. 77. st. 1. toč.4, predsjednik, odnosno vd predsjednik HRS-a istoga izostavlja sa sjednica skupštine. Iako je tajnik odgovoran za zakonitost rada HRS-a, zz tuženika priznaje da ga nije obavijestio sjednicama koje je sam sazvaio. Sve dok postoji zakonita odluka upravnog odbora o obnašanju dužnosti tajnika HRS-a sud je utvrdio da predsjednik HRS-a ne može samoinicijativno anulirati odredbe statuta i doslovce "bojkotirati" rad tako važne funkcije. Neovisno o tome postoji li opravdani ili neopravdani animozitet među članovima upravljačkih tijela, oni prvenstveno predstavljaju svoju funkciju i u okviru prava i ovlaštena svoje funkcije nastupaju vezano za donošenje odluke.

Sud je nedvojbeno utvrdio kako nema opravdanja da se tužitelj izostavlja sa sjednica upravnog odbora na kojima se odlučuje o pravima obnašatelja određenih funkcija te da sud u proceduri odlučivanja o otkazivanju njegovog ugovora o radu članovi upravnog odbora propustili donijeti odluku o razrješenju na koje su ovlašteni. Odluka o otkazu koja je uslijedila preuranjena je i obzirom na relevantne činjenice jer je tek kasnije utvrđeno da tužitelj nije odgovoran za ono što mu se stavlja na teret.

Slijedom navedenog sud je utvrdio nezakonitom odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju od 01. travnja 2009.g. kao i odluku od 24.travnja 2009.g. kojom se odbija njegov zahtjev za zaštitu prava kao neosnovan.

U daljnjem tijeku postupka tužitelj je zatražio sudski raskid ugovora o radu na koju okolnost je saslušan na ročištu od 12.prosinca 2014.g. te mu je kao dan prestanka radnog odnosa kod tuženika utvrđen dan 22.travnja 2010.g. jer isti nije iskazao interes da se vratio na svoje prethodno radno mjesto.

Vezano za zahtjev za naknadu štete sukladno odredbi čl.123. toč.1. ZR-u sud je utvrdio da obzirom na jedva tri godine radnog staža istome pripada naknada štete u iznosu od tri prosječne mjesečne plaće isplaćene prije otkazivanja ugovora o radu a što je zaključeno sa danom 22. travnja 2010.g. Obzirom da je prosječna plaća iznosila 10.779,65 kn tužitelju je dosuđen iznos od 32.339,85 kn dok je za preostali iznos od 31.276,80 kn odbijen kao previsoko postavljenim.

Na tako dosuđeni iznos tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata sukladno odredbi čl. 29.st. 2. ZOO-a.

Sud je utvrdio da tužitelju zbog nezakonitog otkaza ugovora o radu pripada naknada plaće za razdoblje u kojima ne radi zbog opravdanih razloga (čl. 93.st.1.ZR).

Na okolnost visine plaće, naknade za prijevoz i troškova školarine, koji se kao naknada štete javljaju u tijeku postupka, sud je proveo knjigovodstveno financijsko vještačenje u kojem je VJEŠTAK TKALEC d.o.o. dana 13.svibnja 2014.g. utvrdio da potraživanje tužitelja s osnovan neisplaćene plaće od 01.prosinca 2008.g. do 30. travnja 2014.g. ukupno bruto iznosi 668.955,54 kn, s osnova neisplaćene naknade za prijevoz iznos od 4.240,00 kn (530,00 kn mjesečno) te da je vezano za troškove studija ronjenja sam uplatio 5.000,00 kn 16.travnja 2009.g. a što je bila dužnost i obveza njegovog poslodavca. Nalaz i mišljenje izraženi su sukladno podacima koje je dostavio tuženik vezano za plaću kao i cjeniku za prijevoz putnika i prtljage u javnom prometu na području Velike Gorice, Zaprešića i drugo. Na tako dostavljen nalaz i mišljenje vještaka tužitelj nije imao

prigovora već je tužbenim zahtjevom, obzirom na isplaćenu razliku u plaći specificirao svoje potraživanje na način kako je opisano u izreci ove presude sa danom dospijeca svakog pojedinog iznosa 06. u mjesecu za prethodni mjesec vezano za plaću i 01. za mjesec koji slijedi vezano za trošak prijevoza.

Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka tvrdeći da nije obrazložen obzirom na bonificirani radni staž te da je pogrešno obračunat koeficijent radnog mjesta jer je tužitelj osoba sa završenom srednjom stručnom spremnom. Nadalje se tuženik protivio i preinaci tužbenog zahtjeva, a što je odbijeno zbog ekonomičnosti i svrsishodnosti rješenja ovog pravnog pitanja.

Vezano za prigovore na nalaz i mišljenje vještaka očitovao se VJEŠTAK TKALEC d.o.o. i naznačio da je tuženik pogrešno protumačio nalaz i mišljenje jer se ono isključivo baziralo na koeficijentu sukladno ugovoru o radu te da po navodima tuženika ne može vještačiti već samo prema pravilima struke. U cijelosti je ostao kod svog nalaza i mišljenja.

Slijedom navedenog sud je usvojio sve stavke nalaza i mišljenja vještaka te je odlučio kao u izreci ove presude a sukladno već ranije naznačenom specificiranom tužbenom zahtjevu od 04.lipnja 2014.g.

Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 148/09., u daljnjem dijelu teksta: OT/09 i broj 142/12., u daljnjem dijelu teksta: OT/12) i to: za sastav tužbe i prijedloga za izdavanje privremene mjere 1.500,00 kn, sastav podnesaka od 30.10.2009., 20.12.2011., 21.09.2012.g., 30.01.2013., 24.12.2013., 04.06.2014. i 17.07.2014. svako po 1.000,00 kn te za sastav podnesaka od 07.11.2012. i 14.02.2014. 500,00 kn, pristup na ročišta 11.01.2010., 17.05.2010., 12.10.2011., 13.04.2012., 04.02.2014., 14.10.2014., 12.12.2014., 07.04.2015. svako po 1.000,00 kn, što sveukupno uz 25% PDV-a u iznosu od 4.375,00 kn i troškove vještačenja u iznosu od 1.500,00 kn, iznosi 23.375,00 kn.

Sud je tužitelju priznao i zatraženu kamatu na parnični trošak sukladno odredbi čl.30.st.2. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12) po stopi određenoj odredbom čl. 29. ZOO-a, tekućom od dana presuđenja do isplate.

Tuženiku nisu dosuđeni troškovi obzirom da su neznatni u odnosu na priznati dio tužbenog zahtjeva.

U Zagrebu dana 18. svibnja 2015.g.

Sutkinja:
Ivana Starčević, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od osam (8) dana, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Zagrebu.

Stranci koja je pristupila ročištu radi objave i uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi objave i uručenja presude, a uredno je obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi objave i uručenja presude, a nije uredno obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Dostaviti:

1. Tužitelju po pun.
2. Tuženiku po pun.
3. Spis

Rj./

- presuda nepravomoćna
- vidi upisnik Pr
- kal. 15 dana

Za točnost otpisa-ovlašteni službenik:
Tamara Poljpec

